

200705215/1.

Datum uitspraak: 7 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/7524 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

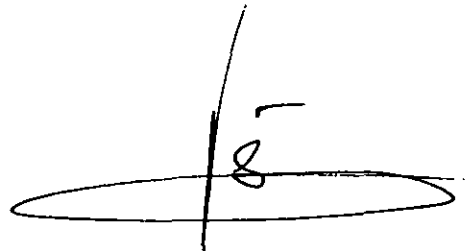
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 september 2007

282-501.

Verzonden: 7 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/7524

Datum uitspraak: 22 juni 2007.

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierraleonse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. C.J. Looijen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 12 januari 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

Op 16 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 mei 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. I.A.M. de Groot.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Tijdens een rebellenaanval in 1997 is het huis van eiser afgebrand en zijn garage. Bij deze brand zijn zijn vrouw, zijn kinderen en zijn ouders omgekomen. Eiser is daarna naar Guinee gevlucht maar voelde zich daar niet veilig.
3. Bij besluit van 29 mei 2002 heeft verweerder eiser op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d van de Vw2000 een verblijfsvergunning verleend. Op 12 januari 2005 heeft eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd aangevraagd. Verweerder heeft bij besluit van 19 januari 2007 de aanvraag van 12 januari 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen, op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. De grond voor verlening van de verblijfsvergunning is komen te vervallen, omdat op 16 september 2002 het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd. Volgens verweerder waren er ten tijde van de beslissing waarbij de verblijfsvergunning is verleend, geen andere gronden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft in het bestreden besluit en het als ingelast te beschouwen voornemen ex tunc toetsend gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiser toerekent dat hij geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en reisroute vast te stellen. Evenmin heeft eiser zijn reisroute nader onderbouwd door het afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen. Het ontbreken van documenten en bedoelde verklaringen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas. In het relaas van eiser heeft verweerder voorts geen andere gronden gezien om over te gaan tot het verlenen van een verblijfsvergunning. Tot slot stelt verweerder zich ex nunc toetsend op het standpunt dat, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, de huidige situatie in Sierra Leone niet kan leiden tot een andere conclusie.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser is van mening dat zijn relaas geloofwaardig en aannemelijk is en dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie zoals die op het moment van de vlucht bestond. Voorts is eisers verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd nimmer ingetrokken zodat hij er van uit mocht gaan dat hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zou worden verstrekt. Eiser stelt dat verweerder thans niet meer kan verlangen dat eiser documenten dient over te leggen ter staving van zijn asielrelaas en dat verweerder onzorgvuldig handelt door nu alsnog de andere gronden te onderzoeken. Eiser stelt dat hij zodanig getraumatiseerd is door de dood van zijn vrouw en kinderen dat het van hem niet gevergd kan worden om terug te keren naar Sierra Leone. Ook stelt eiser dat het moeilijk is om terug te keren naar Sierra Leone omdat hij gedwongen benzine aan de rebellen heeft afgestaan en nu beschouwd kan worden als hulpverlener van de rebellen.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd slechts kan worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet. Ingevolge artikel

32 eerste lid onder c van die wet kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw2000, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur ervan, worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

7. Niet in geschil is dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van eiser is komen te vervallen omdat het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leonse nationaliteit is beëindigd.

8. Aangezien bij het bestreden besluit de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen, omdat de grond voor verlening is komen te vervallen, heeft verweerder getoetst of er ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel (ex tunc toetsend) andere gronden bestonden voor verlening van een verblijfsvergunning asiel, alsmede of er op grond van de huidige feiten en omstandigheden gronden zijn voor verlening van een verblijfsvergunning asiel (ex nunc toetsend).

9. Gezien de gronden van het beroep ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongelooftwaardig is.

10. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (mede) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Ter zitting heeft eiser kopieën overgelegd van zijn brieven van 27 september 2006 waaraan gehecht is een kopie van de Sierraleonse Ambassade te Brussel waaruit blijkt dat eiser burger is van Sierra Leone en waaruit blijkt dat eiser ook een kopie van deze verklaring aangetekend naar verweerder heeft verzonden op 29 september 2006. Verweerder heeft deze verklaring van de ambassade niet betwist. Verweerder had deze verklaring moeten betrekken bij zijn besluitvorming. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, van de Vw niet tegengeworpen kon worden voor zover het betrekking heeft op de identiteit/nationaliteit van eiser. Verweerder heeft wel in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen nu eiser naast het niet overleggen van documenten ter staving van zijn reisroute ook geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reis heeft afgelegd. Verweerder heeft hierbij ondermeer kunnen betrekken dat eiser niet wist onder welke vlag zijn boot gevaren heeft en dat eiser de naam van de boot niet wist. De enkele stelling van eiser dat verweerder hem opnieuw tegenwerpt dat hij toerekenbaar niet beschikt over documenten omtrent zijn reis en hem eerder een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is verleend, maakt dit niet anders. Immers, zoals uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 november 2004 (LJN: AR6261) volgt, betekent het gegeven dat een vreemdeling eerder een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet dat verweerder bij de beoordeling of deze vreemdeling aanspraak kan maken op verlening van een verblijfsvergunning op de voet van de onderdelen a tot en met c van artikel 29, eerste lid en aanhef van de Vw 2000, het ontbreken van die bescheiden niet mag tegenwerpen. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas.

11. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit geen gevolgen verbindt aan het aan eiser in redelijkheid tegengeworpen artikel 31, tweede lid onder f van de Vw2000 zodat het geschil voorts betrekking heeft op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw2000 genoemde inwilligingsgronden.

12. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat eisers asielrelaas, ex tunc toetsend, onvoldoende zwaarwegend is voor een geslaagd beroep op het Vluchtelingenverdrag, nu op grond van de door eiser gestelde feiten en de door hem afgelegde verklaringen niet aannemelijk is geworden dat hij in de negatieve aandacht van de Sierraleonense autoriteiten of de rebellen is komen te staan. Daarvoor is het volgende redengevend. Uit de verklaringen van eiser over de brand van zijn huis waarbij zijn vrouw en kinderen zijn omgekomen, zijn ontvoering en het gedwongen afgeven van benzine aan de rebellen valt niet af te leiden dat het hier ging om een specifiek op de persoon van eiser gerichte actie, maar veeleer dat eiser het slachtoffer is geworden van de algehele oorlogssituatie in Sierra Leone, hetgeen niet kan leiden tot een geslaagd beroep op het Vluchtelingenverdrag. Voorts is niet gebleken dat eiser persoonlijke problemen heeft ondervonden van de zijde van de autoriteiten die zijn te herleiden tot een van de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Noch is gebleken dat eisers problemen in relatie staan tot zijn nationaliteit, zijn etniciteit, zijn religie en/of persoonlijke leefwijze of het behoren tot een bepaald ras of bepaalde sociale groepering, dan wel zijn gerelateerd aan zijn politieke of godsdienstige overtuiging.

13. Voorts is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eisers asielrelaas, ex nunc toetsend, onvoldoende zwaarwegend is voor een geslaagd beroep op het Vluchtelingenverdrag. De enkele stelling van eiser dat hij thans bij terugkeer naar Sierra Leone te vrezen heeft voor problemen van de zijde van de autoriteiten of de bevolking, omdat hij zal worden herkend en aangemerkt als hulpverlener van de rebellen is onvoldoende. Voor zover eiser al moet worden gezien als ex-rebel blijkt uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone van 25 april 2005 dat het proces van re-integratie van ex-strijders in de samenleving over het algemeen goed is verlopen. Bovendien is eisers vrees voor de autoriteiten en de bevolking gebaseerd op niet nader onderbouwde vermoedens. Voorts blijkt uit voornoemd algemeen ambtsbericht dat er geen gevallen bekend zijn van wraakacties tegen ex-rebellen. De aangehaalde informatie van de antropologe J. van Gog leidt niet tot een ander oordeel, nu deze stukken van algemene aard zijn en niet zien op de persoon van eiser.

14. Ten aanzien van de stelling van eiser, dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser dit destijds en thans niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiser heeft naar het oordeel van de rechtbank zijn relaas niet zodanig onderbouwd dat eiser zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Eiser heeft ook geen bijzondere aandacht te verwachten van de autoriteiten.

15. Gelet op het voorgaande heeft verweerder, ex nunc en ex tunc toetsend, geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000, aanwezig hoeven achten.

16. In hoofdstuk C1/4.4.2.1 en 4.4.2.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (verder: Vc 2000), waarin het traumatabeleid is vastgesteld, wordt een limitatieve opsomming gegeven van gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. In die limitatieve opsomming wordt onder meer de gewelddadige dood van naaste familieleden of huisgenoten vermeld.

Voorts blijkt uit het traumatabeleid dat het causaal verband tussen de gestelde traumatische gebeurtenissen en het vertrek uit het land van herkomst in beginsel aangenomen wordt, indien de asielzoeker het land binnen zes maanden na de gestelde traumatische gebeurtenissen heeft verlaten. Indien de asielzoeker het land van herkomst na de zes maanden heeft verlaten, wordt de bewijslast omgedraaid en dient de asielzoeker het causaal verband tussen de gestelde traumatische gebeurtenissen en het vertrek aannemelijk te maken. Eiser beroept zich erop dat zijn huis in brand gestoken is door de rebellen waardoor zijn vrouw, kinderen en ouders zijn omgekomen. Eiser stelt dat hij daardoor zodanig getraumatiseerd is dat hij het niet aan zou kunnen om in hetzelfde land te wonen tussen de mensen die misschien verantwoordelijk zijn voor de moord op zijn vrouw en kinderen. Eiser is echter geen getuige geweest van de dood van zijn vrouw, kinderen en ouders. Eiser is eerst nog in Sierra Leone gebleven en is pas later naar Guinee vertrokken. Na zijn verblijf in Guinee is eiser teruggegaan naar Sierra Leone en is daar gedurende drieënhalf jaar gebleven. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er enig causaal verband is tussen de gestelde gebeurtenissen en zijn vertrek. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken van overige klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan eiser in het bezit gesteld zou moeten worden van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

17. Ten slotte overweegt de rechtbank ten aanzien van het beroep van eiser op het vertrouwensbeginsel als volgt. De stelling van eiser dat sprake is van gewekt vertrouwen, omdat verweerder niet tot intrekken van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is overgegaan, hoewel het categoriaal beschermingsbeleid reeds drie jaar was beëindigd, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Nog daargelaten dat de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van tijdelijke aard was en slechts geldig was tot 9 maart 2005, is bij de beoordeling van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van belang of de grond voor verlening van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd nog bestaat. Evenmin zijn door verweerder toezeggingen gedaan dat de verblijfsvergunning zou worden verleend. Van enig opgewekt vertrouwen dat zou dienen te leiden tot verlening van een verblijfsvergunning is dan naar het oordeel van de rechtbank ook geen sprake.

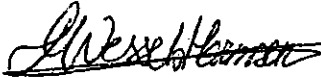
18. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd heeft kunnen afwijzen. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

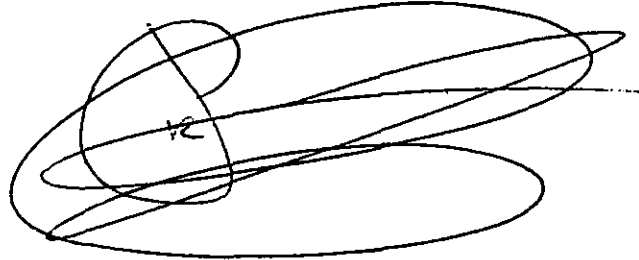
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 22 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

27 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem

APPÈLSCHRIFT

IND-nummer: 0203-09-8014
V nr.
Procduren. Rb Arnhem: 07/7524

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 JUL 2007	
ZAAKNR.	2007 05215
PAR:	
RE-INGELEIDDD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtpraak
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC **'s-GRAVENHAGE**

Hoogedelgestreng College,

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ te _____ in Sierra Leone,
van Sierraleoonse nationaliteit, wonende te _____ aan de _____
, te dezer zake uitdrukkelijk domicilie gekozen hebbende te Zetten
(gem. Overbetuwe) aan de Bakkerstraat nr. 17 (postbus 90, 6670 AB), ten
kantore van advocaat en procureur mr C.J. Looijen, die door hem uitdrukkelijk en
bepaaldelijk overeenkomstig het bepaalde in artikel 70 Vreemdelingenwet is
gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift in te dienen, terzake de uitspraak van
de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting gehouden hebbende te Arnhem d.d.
27 juni 2007, verzenddatum 27 juni 2007 en nadien ontvangen. Het
registratienummer van de zaak is AWB 07/7524. Een copie van de uitspraak is
bijgevoegd (**prod. 1**). Het beroep was gericht tegen de beschikking van de
Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 19 januari 2007,
verzenddatum 22 janurari 2007 thans opgevolgd door de Minister van Justitie,
verder te noemen verweerder (prod 1 bij het destijds ingediende beroepschrift
(**prod. 2**)).

Onderstaand zal:

onder I de voorgeschiedenis en het procesverloop worden samengevat en
onder II de grieven met toelichting.

I VOORGESCHIEDENIS EN PROCESVERLOOP

Zonder enige discussie en zonder enige tegenwerping heeft verweerder op de
aanvraag van appellant d.d. 9 maart 2002 een verblijfsvergunning asiel verleend.

Bij beschikking van 29 mei 2002 is appellant een verblijfsvergunning asiel verleend met ingang van 9 maart 2002. Op 12 januari 2005 heeft appellant verzocht om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit d.d. 19 januari 2007 afgewezen met als reden dat appellant naar het oordeel van verweerder niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt omdat op 16 september 2002 het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers met de Sierra Leone nationaliteit is beëindigd en omdat er destijds geen andere redenen waren anders dan op de d-grond om appellant toen in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd. Voorts rekent verweerder eiser toe dat hij geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en reisroute vast te stellen en bestempelt derhalve het relaas van appellant als zijnde ongeloofwaardig. Appellant heeft een verklaring overgelegd van de Sierraleonese ambassade waaruit blijkt dat daaromtrent geen twijfels kunnen bestaan. Voorts heeft appellant aangegeven dat hij getraumatiseerd is en heeft aangegeven dat er sprake is van gerechtvaardigd vertrouwen a fortiori omdat het categoriaal beschermingsbeleid terzake Sierra Leone is beëindigd op 16 september 2002. De Rechtbank heeft beslist dat verweerder de genomen beslissingen had mogen nemen en verweerder naar het oordeel van de Rechtbank had mogen beslissen als gedaan.

II DE GRIEVEN MET TOELICHTING

Appellant kan zich met aangeduide uitspraak niet verenigen en stelt op de navolgende gronden daartegen hoger beroep in.

Grief 1:

De Rechtbank heeft in overweging 6 onder verwijzing naar jurisprudentie van Uw Raad aangegeven dat het verweerder vrijstaat om op het moment dat verzocht wordt om verlening van een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd op dat moment kan beslissen dat geen verblijfsvergunning onbepaalde tijd wordt verleend omdat op grond van het bepaalde in artikel 32 lid 1 sub c Vw de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw, is komen te vervallen. Appellant kan zich met die beslissing niet verenigen.

TOELICHTING:

Appellant heeft op 29 mei 2002 verzocht om verlening van een verblijfsvergunning asiel. Deze is hem zonder enige tegenwerping of anderszins verleend. Een bezwaar of anderszins behoefde niet te worden ingediend. Het doorprocederen om verlening van een verblijfsvergunning asiel op andere gronden dan de d-grond, was in die fase zinloos geworden om reden dat Uw Raad beslist dat alsdan niet-ontvankelijkheidsverklaring had dienen te volgen

omdat er geen procesbelang zou zijn. Daaruit had en heeft appellant de logische conclusie getrokken en mogen trekken dat de redenen op grond waarvan hij om asiel had verzocht door verweerder waren onderkend en geaccepteerd. Dit is a fortiori het geval wanneer het categoriaal beschermingsbeleid eindigt op 16 september 2002, de verblijfsvergunning is verleend op 29 mei 2002. Alleen al op grond van consistentie in beleid en rechtszekerheid en duidelijkheid, had dat dan naar het oordeel van appellant toen dienen te leiden tot intrekking c.q. niet-verlenging van de hem verleende verblijfsvergunning. Appellant is van oordeel dat het voor hem nog steeds niet veilig zou zijn in Sierra Leone, maar gesteld dat dat wel het geval zou zijn, dan nog had verweerder naar het oordeel van appellant daar eerder consequenties aan moeten verbinden en duidelijkheid daaromtrent moeten verschaffen aan appellant. Nu is naar het oordeel van appellant sprake van het afstand doen van het gebruik mogen maken van die bevoegdheid.

Grief 2:

In overweging 10 stelt de Rechtbank terecht dat de overlegging van de verklaring van de Sierraleoonse ambassade, waaruit onomstotelijk blijkt dat appellant Sierraleooner is, bij de beslissing had moeten worden betrokken. Ter zitting wordt dat door verweerder erkend en voorts heeft de Rechtbank vastgesteld dat appellant niet meer wordt tegengeworpen dat hij geen reis- of identiteitspapieren danwel andere bescheiden niet heeft overgelegd (overweging 11). De Rechtbank stelt vast dat verweerder aan het ontbreken daarvan geen gevolgen verbindt. Echter, appellant vraagt zich af of verweerder de genomen beslissing ook had genomen wanneer deze tegenwerpingen van verweerder niet eerder waren vervallen. Deze tegenwerpingen waren immers de basis waarop verweerder zijn beleid bepaalde en daarom niet is overgegaan tot verlening van een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd. Naar het oordeel van appellant had de Rechtbank deze vraag expliciet aan verweerder moeten voorleggen. Immers, naar het oordeel van appellant is het dermate onzorgvuldig om bij een beslissing niet te betrekken de verklaring van de Sierraleoonse ambassade. Dit gegeven had de Rechtbank ertoe moeten nopen om te beslissen dat de genomen beslissing vanwege onvoldoende zorgvuldigheid tot stand was gekomen en daarom had dienen te worden vernietigd.

Grief 3:

In overweging 12 en 13 heeft de Rechtbank aangegeven dat verweerder niet ten onrechte heeft beslist dat er zich geen andere gronden voordoen om een verblijfsvergunning te verlenen op grond van de a-, b-, of c-grond. Appellant kan zich met die beslissing niet verenigen. Appellant's gezin is het slachtoffer geworden van geweld van de kant van de rebellen, voorts is hij gedwongen geweest de rebellen van dienst te zijn, zijn bedrijf is te gronde gericht. De ellende die in Sierra Leone aan de orde is geweest had een zodanige omvang dat al

danwel niet gedwongen samenwerking met de rebellen, in casu afgedwongen, tot verwijten en wraaknemingen leidt van en door degenen die het slachtoffer zijn geworden daarvan. In overweging 13 overweegt de Rechtbank dataangående: voorts blijkt uit voornoemd *algemeen* ambtsbericht dat er geen gevallen bekend zijn van wraakacties tegen ex-rebellen. De aangehaalde informatie van de antropologe J. van Gogh leidt niet tot een ander oordeel, nu deze stukken van *algemene aard* zijn en niet zien op de persoon van eiser. Appellant kan deze redenering niet volgen. In het ambtsbericht wordt algemene informatie verstrekt. De informatie van antropologe J. van Gogh is tevens algemeen en inderdaad niet toegespitst op appellant zelve, maar is wel afkomstig van iemand die ter plaatse, hetgeen haar professie ook met zich meebrengt, vaststellingen en constatering heeft gedaan. Nu verweerder en de Rechtbank de verklaringen van appellant niet als ongeloofwaardig heeft bestempeld, maar wel als te weinig zwaarwegend, moet naar het oordeel van appellant wel degelijk meer waarde aan de informatie van antropologe J. van Gogh worden gehecht dan de Rechtbank heeft gedaan. Appellant kan zich derhalve tevens niet verenigen met de overweging van de Rechtbank sub 14.

Grief 4:

In overweging 16 geeft de Rechtbank aan dat appellant niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. Dataangående wordt erop gewezen dat appellant zijn vermoorde familieleden heeft gezien in zijn woning. Naar het oordeel van appellant is het onjuist en niet terecht om hem op die grond slechts voor toepassing van het traumatabeleid in aanmerking te doen komen wanneer hij het daadwerkelijke vermoorden had gezien. Dat het traumatabeleid ook niet van toepassing is om reden dat appellant niet direct zijn land heeft verlaten, daarnaar weer is teruggekeerd, is een logische reactie. Het nog naar andere familieleden zoeken om volkomen zekerheid te hebben omdat nog meer familieleden niet gevonden waren. Het trauma duurt voort tot op dit moment.

REDENEN

op grond waarvan appellant verzoekt dit hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de aangevallen uitspraak te vernietigen.

Zetten, 23 juli 2007

advocaat-gemachtigde,

C.J. Looijen

Bijgaand worden overgelegd:

prod. 1 de litigieuze uitspraak Rechtbank Arnhem AWB 07/7524

prod. 2 destijds ingediend beroepschrift met producties

Appèlschrift / Hoger Beroep / / ddc